

никъ. Въ него има толкова много красиви, цвѣтни картинки! Старецътъ се колебаеше. Малкитѣ ржчички ще разкъсатъ всичко. Но колебанието бѣ кжсо. Той тури книгата на стола до креватчето.

— Прости ми, — шепнѣше старецътъ, като си спомни своята майка—но азъ знамъ, че и ти би направила сжщото.

Следъ нѣколко минути въ малката килия всичко затихна. Уморениятъ и измъченъ старецъ легна на пода, като си посла своето старо расо. Преди да заспи, той прочете молитвата си и завърши:

— Слава тебе, Господи, слава тебе!

Преди още да съмне, въ манастира дойдоха мжжъ и жена да искатъ помощъ, за да търсятъ загубеното си дете... — Радостта имъ бѣше безгранична, когато старецътъ Йосифъ ги заведе въ своята килия, гдето тѣ намѣриха своя милъ синъ здравъ и читавъ...

А когато майката узна цѣлата история за спасението на момчето, тя помоли да доведатъ Бари, падна предъ него на колѣне, цѣлуваше муцуната му и прегръщаше рунтавата му шия, а той, като че ли разбираше нейната радостъ, ближеше лицето ѝ.

